

Ontbossing in Zuid Amerika

Capybara

(*Hydrochoerus hydrochaeris*)

Bewegingsgedrag

De capybara is een semi-aquatisch knaagdier dat voornamelijk leeft in de buurt van water in Zuid-Amerikaanse landen zoals Brazilië, Colombia, Venezuela, en Paraguay. Het bewegingsgedrag van de capybara is aangepast aan zijn leefomgeving.

Capybara's zijn uitstekende zwemmers en kunnen zich onder water bewegen om roofdieren te ontwijken. Ze kunnen tot vijf minuten onder water blijven en zwemmen soms zelfs lange afstanden om voedsel te zoeken of om hun territorium te verkennen. Capybara's kunnen ook goed rennen en gebruiken deze vaardigheid om te ontsnappen aan roofdieren of om zich te verplaatsen tussen verschillende delen van hun leefgebied.

Capybara's zijn ook sociale dieren en leven vaak in groepen van maximaal 20 individuen. Ze communiceren met elkaar door middel van verschillende geluiden en lichaamstaal, zoals het wrijven van hun neus tegen elkaar als begroeting. Ze zijn voornamelijk actief tijdens de ochtend en de avond, en brengen de warmere delen van de dag door met rusten in de schaduw van bomen of in het water.

Fysieke aanpassingen

- De capybara heeft een dikke, waterdichte vacht die hem beschermt tegen de elementen en hem warm houdt in koud water. Deze vacht is ook belangrijk voor de communicatie tussen capybara's, omdat ze geuren uitwisselen via hun klieren die zich in de huid bevinden.
- De capybara heeft grote, webbede voeten die hem helpen om te zwemmen en te navigeren in modderige omgevingen. Deze voeten maken het ook mogelijk voor de capybara om op zachte grond te lopen zonder te zinken.
- De capybara heeft een aangepast spijsverteringsstelsel dat hem in staat stelt om taaie plantvezels te verteren, wat een belangrijk onderdeel is van zijn dieet. De capybara heeft een grote, gesegmenteerde maag die de vezels afbreekt en een cecum dat bacteriën bevat die helpen bij de vertering van cellulose.
- De capybara heeft scherpe tanden die voortdurend groeien, waardoor ze in staat zijn om hun voedsel af te breken en te malen. Ze gebruiken hun tanden ook om zichzelf te verdedigen tegen roofdieren.
- De capybara heeft een uitstekend gehoor, gezichtsvermogen en reukvermogen, waardoor hij in staat is om gevaar te detecteren en te ontsnappen aan roofdieren.

Natuurlijke biotoop

De capybara leeft voornamelijk in semi-aquatische omgevingen in Zuid-Amerikaanse landen zoals Brazilië, Colombia, Venezuela en Paraguay. Het is het grootste knaagdier ter wereld en zijn biotoop bestaat uit een combinatie van waterrijke en drogere gebieden zoals moerassen, rivieren, beken en graslanden in de buurt van water.

Ze hebben veel water nodig om te kunnen overleven en te drinken. In de buurt van water vinden ze ook hun belangrijkste voedselbronnen, zoals gras, waterplanten en schors van bomen.

Bedreigingen

Capybara's hebben te maken met verschillende bedreigingen, zowel van menselijke als natuurlijke oorsprong. Een van de belangrijkste bedreigingen voor capybara's is habitatverlies als gevolg van ontbossing, landbouwactiviteiten en infrastructuurontwikkeling. Door de vernietiging van hun leefgebied worden capybara's gedwongen om te leven in kleinere gebieden en hebben ze minder toegang tot voedsel en water. Dit kan leiden tot een afname van de populatiegrootte en de verspreiding van ziektes.

Daarnaast worden capybara's in sommige gebieden bejaagd voor hun vlees en huid, of om als huisdier te worden gehouden. In sommige landen is de jacht op capybara's legaal en worden ze beschouwd als een belangrijke bron van voedsel voor de lokale bevolking. Dit kan een bedreiging vormen voor de populaties van capybara's als er niet genoeg beheersmaatregelen worden genomen.

Capybara's hebben ook te maken met bedreigingen van natuurlijke oorsprong, zoals de aanval van roofdieren en ziektes. Krokodillen, jaguars en anaconda's zijn enkele van de natuurlijke vijanden van de capybara en kunnen hun populatiegrootte beïnvloeden.

Om de capybara's te beschermen, zijn er verschillende maatregelen genomen. Sommige landen hebben wetten ingesteld om de jacht op capybara's te reguleren en hun leefgebieden te beschermen. Daarnaast worden er fokprogramma's opgezet om de populatie van capybara's te vergroten en worden er educatieve programma's opgezet om de lokale bevolking te informeren over het belang van het behoud van deze soort.

Voortplanting

Capybara's zijn polygaam en paren het hele jaar door. De mannetjes vechten soms om de vrouwtjes en de dominante mannetjes hebben meer kans om te paren. Het vrouwtje draagt haar jongen ongeveer 5 maanden bij zich en kan tot 8 jongen krijgen in een worp. Na de geboorte blijven de jongen bij hun moeder en worden ze gezoogd tot ze ongeveer 16 weken oud zijn. Daarna beginnen ze vast voedsel te eten, maar blijven nog steeds afhankelijk van hun moeder voor bescherming en verzorging. Capybara's hebben een hoog reproductief vermogen en de jongen groeien snel, waardoor ze in staat zijn om zich snel aan te passen aan hun omgeving en te overleven in de wildernis.

Capybara's leven in groepen, dus de jongen hebben ook een gemeenschappelijk zorgsysteem. Andere vrouwtjes in de groep helpen bij de zorg voor de jongen en de bescherming tegen roofdieren. Dit helpt om de overlevingskans van de jongen te vergroten en is een belangrijke factor voor het succes van de voortplanting bij capybara's.

Communicatie

Capybara's hebben verschillende manieren om te communiceren met elkaar, waaronder vocale en non-verbale communicatie.

Vocale communicatie omvat verschillende geluiden, zoals fluiten, piepen en brommen, die capybara's gebruiken om te communiceren met elkaar en om hun emoties en intenties te uiten. Deze geluiden kunnen worden gebruikt om alarm te slaan wanneer er een roofdier in de buurt is, om te communiceren over voedselbronnen of om te laten weten dat een capybara zich in gevaar voelt.

Naast vocale communicatie gebruiken capybara's ook non-verbale communicatie, zoals lichaamstaal. Ze communiceren door middel van verschillende lichaamshoudingen en gedragingen, zoals het wrijven van hun neus tegen elkaar als begroeting, het likken van elkaars vacht om te verzorgen, en het stampen van hun voeten op de grond om te waarschuwen voor gevaar.

Capybara's communiceren ook door middel van geur. Ze hebben geurklieren in hun huid die een unieke geur afgeven die wordt gebruikt om territoria te markeren en om hun aanwezigheid aan andere capybara's kenbaar te maken.

Communicatie is erg belangrijk voor capybara's, omdat het hen helpt om in groepen te leven en te overleven in hun leefomgeving.

Rol in het ecosysteem

Als planteneters eten capybara's veel gras, waterplanten en schors van bomen. Door hun foerageergedrag zorgen ze ervoor dat planten in hun omgeving gesnoeid en gezond blijven. Daarnaast dragen ze bij aan de verspreiding van zaden, doordat de zaden van planten die ze eten, in hun uitwerpselen terecht komen en elders kunnen ontkiemen.

Als prooi zijn capybara's een belangrijke voedselbron voor verschillende roofdieren, zoals jaguars, anaconda's en kaaimannen. Ze zijn de grootste knaagdieren ter wereld en hebben weinig natuurlijke verdedigingsmechanismen tegen roofdieren, waardoor ze een belangrijke rol spelen in de voedselketen van hun leefomgeving.

Capybara's leven in groepen, waardoor ze ook een belangrijke sociale rol spelen in hun ecosysteem. Ze verzorgen elkaar, beschermen elkaar en helpen elkaar bij het zoeken naar voedsel en het vinden van veilige schuilplaatsen.

Al met al spelen capybara's een belangrijke rol in hun ecosysteem en dragen ze bij aan de biodiversiteit en het evenwicht van de natuurlijke omgeving waarin ze leven.

wat is ontbossing

Natuurlijke bossen worden over de hele wereld bedreigd door ontbossing, een proces waarbij bossen en andere natuurlijke habitats worden gekapt of vernietigd, meestal door menselijke activiteiten zoals houtkap, landbouw, mijnbouw en de bouw van nederzettingen en infrastructuur. Ontbossing heeft een ernstige impact op het milieu en de ecosystemen, omdat bossen belangrijk zijn voor het reguleren van het klimaat, het behoud van biodiversiteit en het opslaan van koolstof.

Ontbossing is een van de belangrijkste oorzaken van klimaatverandering, omdat het vrijkomen van koolstofdioxide bij het kappen van bomen en het verbranden van het hout bijdraagt aan de uitstoot van broeikasgassen.

Bovendien vermindert ontbossing de capaciteit van bossen om koolstofdioxide uit de atmosfeer te absorberen en op te slaan, wat een belangrijke bijdrage levert aan het verminderen van de klimaatverandering.

Naast de klimaatverandering heeft ontbossing ook een ernstige impact op de biodiversiteit en de lokale gemeenschappen die afhankelijk zijn van het bos. Wanneer bossen worden vernietigd, leidt dit tot een verlies van habitats voor dieren en planten, bodemdegradatie, watervervuiling, verlies van biodiversiteit en het uitsterven van Diersoorten.

Wereldwijd wordt ontbossing beschouwd als een van de belangrijkste oorzaken van klimaatverandering en verlies van biodiversiteit. Om deze reden zijn er wereldwijd inspanningen gaande om ontbossing te verminderen en bossen te beschermen en te herstellen.

Wat is hiervan het gevolg voor de capybara

De capybara is afhankelijk van het bos voor zijn voedsel, schuilplaatsen en bescherming tegen roofdieren. Ontbossing kan daarom een ernstige bedreiging vormen voor de capybara-populaties. Wanneer bossen worden gekapt of vernietigd, vermindert de beschikbaarheid van voedsel en schuilplaatsen voor de capybara en kan dit leiden tot een afname van de populatiegrootte. Bovendien kan ontbossing ook de waterkwaliteit van de gebieden waar de capybara leeft, aantasten en kan het de algehele gezondheid en overleving van de dieren negatief beïnvloeden. Als gevolg hiervan kan ontbossing uiteindelijk leiden tot het uitsterven van de capybara in bepaalde gebieden. Het beschermen van het leefgebied van de capybara en het tegengaan van ontbossing is daarom van cruciaal belang voor het behoud van deze soort.

10 diersoorten uit hetzelfde gebied als de capybara's voorkomen en die ook last hebben van de bedreigingen die ontbossing met zich meebrengt

- Jaguar (*Panthera onca*)
- Reuzenmierener (Myrmecophaga tridactyla)
- Puma (*Puma concolor*)
- Tapir (*Tapirus spp.*)
- Roodstaartara (*Ara chloropterus*)
- Geelvoorhoofd amazone papegaai (*Amazona ochrocephala*)
- Roodknievogelspin (*Brachypelma smithi*)
- Groene leguaan (*Iguana iguana*)
- Roodkruinamazone (*Amazona viridigenalis*)
- Groene zeeschildpad (*Chelonia mydas*)

Deze dieren komen allemaal voor in de neotropen, een gebied dat zich uitstrekt van Mexico tot Zuid-Amerika en dat bekend staat om zijn grote biodiversiteit en unieke flora en fauna. Veel van deze soorten worden bedreigd door habitatvernietiging, illegale handel in wilde dieren en klimaatverandering. Dierentuinen spelen een belangrijke rol bij het behoud van deze soorten door middel van fokprogramma's en educatieve programma's om het bewustzijn over bedreigde diersoorten te vergroten.

Wat kunnen we doen

Er zijn verschillende manieren waarop we kunnen bijdragen aan het behoud van de capybara en hun leefgebied:

- **Bevorder duurzame landbouw en bosbouw:** Duurzame landbouw- en bosbouwpraktijken kunnen helpen om ontbossing tegen te gaan en het leefgebied van de capybara te beschermen. Dit kan onder meer inhouden dat er meer aandacht wordt besteed aan milieuvriendelijke landbouwtechnieken en het gebruik van duurzame houtkappraktijken.
- **Verminder de vraag naar hout en papier:** Door minder papier en houtproducten te gebruiken, kunnen we de vraag naar deze producten verminderen en daarmee ook de druk op bossen en het leefgebied van de capybara verminderen. We kunnen bijvoorbeeld kiezen voor gerecycled papier of houtproducten uit duurzaam beheerde bossen.
- **Ondersteun lokale gemeenschappen:** Door lokale gemeenschappen te ondersteunen die afhankelijk zijn van het bos, kunnen we helpen om ontbossing tegen te gaan en het leefgebied van de capybara te beschermen. Dit kan onder meer inhouden dat er meer aandacht wordt besteed aan ecotoerisme of het creëren van nieuwe inkomstenbronnen die niet afhankelijk zijn van het kappen van bossen.
- **Ondersteun milieubeschermingsorganisaties:** Milieubeschermingsorganisaties spelen een belangrijke rol bij het beschermen van het leefgebied van de capybara en het tegengaan van ontbossing. Door deze organisaties te steunen, kunnen we bijdragen aan het behoud van deze soort en hun leefgebied.
- **Verminder onze ecologische voetafdruk:** Door onze ecologische voetafdruk te verminderen, kunnen we bijdragen aan het behoud van het leefgebied van de capybara en andere bedreigde diersoorten. Dit kan onder meer inhouden dat we minder vlees eten, ons energieverbruik verminderen en minder vaak gebruik maken van de auto.